

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **J. V.**
zastoupený JUDr. Emilem Fleglem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost rozhodnout o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Bydžov ze dne 3. 3. 2023, č. j. NB-D/0158/22/DUS-12, podaném u Městského úřadu Nový Bydžov dne 13. 4. 2023, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10 228 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Emila Flegela, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 24. 4. 2024 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného s tím, že je účastníkem řízení vedeného Městským úřadem Nový Bydžov pod sp. zn. 4563/2022. Žalobce uvedl, že proti rozhodnutí tohoto správního orgánu ze dne 3. 3. 2023, č. j. NB-D/0158/22/DUS-12, podal odvolání. Odvolacím orgánem je žalovaný, který ve věci doposud nerozhodl. Vzhledem k nečinnosti žalovaného přistoupil žalobce k podání návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Nadřízený správní orgán – Ministerstvo dopravy vydal dne 16. 4. 2024 usnesení, kterým jeho žádosti nevyhověl.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce uvedl, že dne 13. 4. 2023 doručil správnímu orgánu prvního stupně odvolání, prvoinstanční správní orgán byl povinen předat do 30 dnů od doručení odvolání spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu a ten byl následně povinen ve věci do 30 dnů rozhodnout. Tak se v daném případě doposud nestalo, ačkoliv již od podání odvolání uplynul více než rok.
3. K tomu konstatoval, že postup spočívající v „nepřihlédnutí k podanému odvolání“, kdy je odvolání ignorováno a není o něm nijak rozhodnuto, zákon vůbec nepřipouští. Dokonce i o nepřipustném či opožděném odvolání musí rozhodnout nadřízený orgán, z čehož plyne, že prvoinstanční správní orgán není oprávněn odvolání „vyřídit“ tak, že účastníkovi řízení pouze neformálně sdělí, že k němu nepřihlíží, ale je povinen v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), předat spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání.
4. Žalobce upozornil, že podle § 90 odst. 6 správního řádu vydá odvolací orgán rozhodnutí v odvolacím řízení ve lhůtách stanovených v § 71 správního řádu, přičemž lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí. Odvolací orgán v souladu s § 71 správního řádu rozhodne bezodkladně, nejpozději do 30 dnů. Zásadně tedy o odvolání musí být rozhodnuto nejpozději do 60 dnů od jeho doručení prvoinstančnímu správnímu orgánu.
5. V posuzované věci bylo odvolání doručeno dne 13. 4. 2023, tudíž byl správní orgán prvního stupně podle žalobce povinen předat spis žalovanému se svým stanoviskem do 15. 5. 2023 (neboť poslední den lhůty byla sobota 13. 5. 2023). Od 15. 5. 2023 pak běžela žalovanému třicetidenní lhůta k rozhodnutí o odvolání, která marně uplynula dne 14. 6. 2023. Ke dni podání žaloby však žalovaný o odvolání nerozhodl, tudíž je dle žalobce nečinný. Ačkoliv již zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci uplynula, žalovaný ve věci neučinil žádný úkon a v době podání žaloby jeho nečinnost trvá téměř rok. Žalobce přitom nečinnost žalovaného nezavinil, ani se na ní nijak nepodílel.
6. Dále sdělil, že ve věci podal dne 4. 3. 2024 k Ministerstvu dopravy návrh na opatření proti nečinnosti, které došlo k závěru, že *„žadatel byl městským úřadem po sdělení, že je zastupován, společně s předloženou plnou mocí, vyzván k jejímu doplnění o úředně ověřený podpis, neboť dospěl k podezření, že uvedená osoba neexistuje, když neprocházela žádnými registry, a její adresa bydliště se nacházela v zahraničí (konkrétně ve Spojených státech amerických). Z výše uvedených důvodů městský úřad přistoupil k výzvě, kterou však žadatel nedoplnil, přičemž byl městským*

úřadem vyrozuměn o její následné neakceptaci (plné moci), čímž nabylo napadané rozhodnutí dne 21. března 2023 právní moci (zasláno jak žadateli, tak zmocněnkyni). K podanému blanketnímu odvolání dne 13. dubna 2023 poté s ohledem na uvedené městský úřad nepřihlédl (tato písemnost nadto byla podána na území ČR v obci Stehelčevěs dne 11. dubna 2023); další písemnost již nebyla zmocněnkyní podána.“ Podle žalobce ale prvoinstanční správní orgán nikdy nedospěl k podezření, že uvedená osoba (zmocněnce) neexistuje, neboť té mělo být rozhodnutí ve věci prokazatelně doručeno do vlastních rukou dne 29. 3. 2023, přičemž doručení je dle něj zdokumentováno ve spisovém materiálu. Prvoinstanční správní orgán navíc rozhodnutí ze dne 3. 3. 2023 zaslal a doručil jak žalobci samotnému, tak jeho zmocněnkyni. Teprve o 20 dní později, tedy 23. 3. 2023, prvoinstanční správní orgán vyzval žalobce k doložení plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocněnce, a to s odůvodněním, že „osoba zmocněnce neprochází informačním systémem základních registrů České republiky, proto má správní orgán pochybnosti o existenci obecného zmocněnce“. To však prvoinstanční správní orgán věděl již od okamžiku doručení plné moci a rovněž „v okamžiku vypravení rozhodnutí na adresu zmocněnce, kde mu nadto bylo prokazatelně doručeno do vlastních rukou.“ O existenci zmocněnce tedy žádné pochybnosti neexistovaly a jednalo se dle žalobce o účelový postup prvoinstančního správního orgánu. Zmocněnkyně navíc nebyla z účasti na řízení a zastupování žalobce nikdy formálně vyloučena, např. usnesením, a zastupování žalobce zmocněnkyní tak nikdy nezaniklo (přičemž bylo zároveň prvoinstančním správním orgánem minimálně konkludentně akceptováno tím, že této zmocněnkyni zaslal rozhodnutí). Uvedl, že z předběžné opatrnosti, pokud by byla pochybnost o aktivní legitimaci žalobce, podá žalobu na ochranu před nečinností ve věci též zmocněnkyně žalobce.

7. Žalobce na základě shora uvedeného navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení rozsudku a dále povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření stručně sdělil, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo doručeno žalobci do datové schránky. Zastoupení žalobce zmocněncem paní J. T. nebylo správním orgánem prvního stupně akceptováno, o čemž byl žalobce informován. Nebylo tak akceptováno ani zmocněncem následně podané odvolání, které nebylo předáno žalovanému k odvolacímu řízení.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť na výzvu krajského soudu účastníci nevyjádřili ve stanovené lhůtě s takovým postupem výslovný nesouhlas, a proto se má podle citovaného ustanovení za to, že s takovým postupem souhlasí. Soud přitom dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
10. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
11. Z obsahu správního spisu vyplynuly následující relevantní skutečnosti.
12. Správní orgán prvního stupně vydal dne 6. 12. 2022 příkaz č. j. NB-D/0158/22/DUS-3, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb., o

provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Proti příkazu podal žalobce odpor, kterým se příkaz zrušil a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení.

13. Žalobce byl předvolán k ústnímu jednání (předvolání mu bylo doručeno do jeho datové schránky fikcí dne 23. 1. 2023), které bylo stanoveno na den 30. 1. 2023. Žalobce se k jednání bez včasné omluvy nedostavil. Jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti. Tentýž den bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vyjádření žalobce prostřednictvím zvoleného obecného zmocněnce, obsahující návrh výsledku svědků, a plná moc ze dne 20. 1. 2023, kterou žalobce zmocnil k zastupování v předmětném správním řízení paní J. T.. Na obálce předmětné zásilky je jako odesílatel uveden žalobce, zásilka byla podána doporučeně dne 28. 1. 2023 na poště Nový Bydžov.
14. Usnesením ze dne 28. 2. 2023 správní orgán prvního stupně zamítl žalobcův návrh ze dne 30. 1. 2023 na nařízení ústního jednání z důvodu předvolání jím navržených svědků s odůvodněním, že navržený důkaz nepřispěje ke spolehlivému zjištění stavu věci. Usnesení bylo doručeno pouze žalobci do jeho datové schránky dne 5. 3. 2023.
15. Dne 2. 3. 2023 vydal správní orgán prvního stupně „Vyrozumění o změně právní kvalifikace“, na němž je jako adresát uveden žalobce a dále obecný zmocněnec: J. T. Uvedená písemnost byla doručena pouze žalobci do jeho datové schránky dne 5. 3. 2023.
16. Dne 3. 3. 2023 správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, kterým žalobce uznal vinným ze spáchání přestupků podle zákona o silničním provozu. Rozhodnutí doručil dne 5. 3. 2023 žalobci do jeho datové schránky.
17. Ve správním spise se dále nachází Sdělení správního orgánu prvního stupně ze dne 16. 3. 2023 (č. l. 47), na němž je jako adresát uvedena: J.T., obsahující text: „*Na základě plné moci, která byla správnímu orgánu prvního stupně zaslána dne 30. 1. 2023, Vám jakožto obecnému zmocněnci obviněného, zasíláme celkem tři písemnosti: 1) Usnesení ze dne 28. 2. 2023, 2) Vyrozumění o změně právní kvalifikace ze dne 2. 2. 2023, 3) Rozhodnutí ze dne 3. 3. 2023.*“ Doklad o doručení této zásilky zmocněnkyni žalobce do USA ve spise založen není.
18. Výzvou ze dne 23. 3. 2023 správní orgán prvního stupně žalobce vyzval k předložení plné moci s úředně ověřeným podpisem zmocněnce ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy a vyrozuměl ho o tom, že má pochybnosti o existenci osoby obecného zmocněnce z důvodů, že: (1) tato osoba neprochází informačním systémem základních registrů České republiky, (2) uvedení doručovací adresy v České republice do 5. 2. 2023 se jeví jako zavádějící, neboť žalobci muselo být zřejmé, že do té doby nebude doručována žádná písemnost, (3) adresa v USA představuje nebytové prostory. Současně ho upozornil, že nehoví-li uvedené výzvě ve stanovené lhůtě, nebude jeho zastoupení akceptováno. Výzva byla žalobci doručena do jeho datové schránky dne 26. 3. 2023.
19. Na uvedenou výzvu žalobce nijak nereagoval, a proto jej správní orgán prvního stupně přípisem ze dne 12. 4. 2023 vyrozuměl o neakceptaci zastoupení z důvodu zneužití práva na zastoupení, a současně ho vyrozuměl o nabytí právní moci rozhodnutí ze dne 3. 3. 2023 dnem 21. 3. 2023. Tato písemnost byla žalobci doručena do jeho datové schránky dne 22. 4. 2023.
20. Dne 13. 4. 2023 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. V záhlaví odvolání je uvedena J. tT.. Pod textem odvoláním je uvedeno: J. T., zmocněnec a podpis modrou tužkou – velké písmeno T. Na odesílající

obálce je jako odesílatel uvedena J. T.. Zásilka byla podána doporučeně dne 11. 4. 2023 na poště v obci Stehelčevě, PSČ 273 41 (okres Kladno).

21. O odvolání žalobce nebylo rozhodnuto. Spis nebyl postoupen odvolacímu orgánu k rozhodnutí.
22. Soud se nejprve zabýval včasností a přípustností žaloby.
23. Žalobu na ochranu proti nečinnosti lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon (§ 80 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce podal prostřednictvím zmocněnkyně dne 13. 4. 2023 odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Následně byl správní orgán prvního stupně ve lhůtě 30 dní povinen postoupit spis odvolacímu orgánu, který byl následně povinen ve lhůtě 30 dní rozhodnout o odvolání. Žalovaný doposud ve věci nerozhodl. Vzhledem k tomu, že žaloba byla u zdejšího soudu podána dne 24. 4. 2024, není pochyb o tom, že lhůta pro podání žaloby byla zachována.
24. Z tvrzení účastníků vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Ministerstvo dopravy jakožto nadřízený správní orgán vydalo dne 16. 4. 2024 usnesení č. j. MD-13907/2024-160/4, kterým žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného nevyhovělo.
25. Soud dále posuzoval důvodnost žaloby, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
26. Při rozhodování o žalobě soud vycházel z následující právní úpravy:
27. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
28. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
29. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s. je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.
30. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.
31. Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvláště složitý případ; b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3 správního řádu, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

32. Podle § 86 odst. 1 a 2 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Podle okolností dále doplní řízení. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřipustné.
33. Podle § 88 odst. 1 věty první správního řádu neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání.
34. Nečinnost správního orgánu je objektivně existující stav, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů. Zároveň platí, že ne každá nečinnost je přičitatelná správnímu orgánu. Má-li nečinnost původ ve vystupování účastníka, nejde o nečinnost správního orgánu a nelze se proti ní dovolávat ochrany. O takový případ v souzené věci nejde.
35. Relevantní skutečností, kterou soud při svém rozhodování vzal v potaz, je odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které zmocněnkyně žalobce J. T. podala dne 11. 4. 2023 na poště a dne 13. 4. 2023 bylo toto odvolání doručeno správnímu orgánu prvního stupně.
36. Jak vyplývá z obsahu správního spisu i ze samotného vyjádření žalovaného, odvolání žalobce nebylo předáno žalovanému k odvolacímu řízení. Žalobce přitom dne 20. 1. 2023 zmocněnkyni J. T. udělil plnou moc pro zastupování v předmětném správním řízení a tuto plnou moc správní orgán prvního stupně obdržel již dne 30. 1. 2023.
37. Krajský soud považuje celý postup správního orgánu prvního stupně po obdržení plné moci za zmatečný a v rozporu s ustanovením § 33 odst. 1 správního řádu. Jestliže si žalobce zvolil pro zastupování ve správním řízení zmocněnce, měl správní orgán prvního stupně jednat s tímto zmocněncem.
38. Správní orgán prvního stupně totiž k plné moci udělené paní J. T. až do vydání svého rozhodnutí nevyjádřil žádnou pochybnost. Přesto ale usnesení o zamítnutí návrhu na provedení důkazu ze dne 28. 2. 2023, vyrozumění o změně právní kvalifikace ze dne 2. 3. 2023 a samotné prvostupňové rozhodnutí nejprve doručoval pouze žalobci. Zmocněnkyni žalobce tyto písemnosti doručoval všechny najednou až dne 16. 3. 2023, přičemž ze spisu není známo, zda jí byly na adresu do USA skutečně doručeny. Pro takový postup neexistuje žádná zákonná opora.
39. O svých pochybnostech ohledně zmocnění správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobce až výzvou ze dne 23. 3. 2024, tedy 20 dní po vydání rozhodnutí a o neakceptaci plné moci jej vyrozuměl až dopisem ze dne 12. 4. 2024, tedy 40 dní po vydání svého rozhodnutí. Takový postup je přitom nepřijatelný. Jak totiž uvedl Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci v rozsudku ze dne 1. 11. 2010, č. j. 63 A 14/2010-30, potvrzeném rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 As 27/2011-81, „*pokud správní orgán jako v dané věci neakceptuje zastoupení účastníka, pak musí být na tento postup účastník upozorněn, avšak nikoli až v rozhodnutí.*“ Tím spíše nelze akceptovat postup správního orgánu, kdy je z jeho strany zmocnění k zastupování ve správním řízení nejprve ignorováno, následně po vydání rozhodnutí jsou zmocněnci některé listiny zaslány zpětně, až je nakonec účastníkovi řízení sdělena neakceptace plné moci.

40. Postup správního orgánu prvního stupně, který po obdržení odvolání nepostoupil spis odvolacímu orgánu, a pouze vyrozuměl žalobce o tom, že zastoupení neakceptuje, to vše více než měsíc po vydání svého rozhodnutí, je pak v rozporu s § 86 odst. 1 a 2 a § 88 odst. 1 správního řádu, jelikož doručené odvolání je třeba spolu se správním spisem předat odvolacímu orgánu.
41. Je totiž nutné mít na paměti ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, které ve větě první stanoví, že i opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne, a jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Správní orgán prvního stupně tedy měl postupovat dle § 86 a násl. správního řádu (viz výše) a žalovanému vznikla povinnost o podaném odvolání, jehož výsledek nelze v tuto chvíli předjímat, rozhodnout.
42. Otázku možného zneužití práva na zastoupení ze strany žalobce soud ponechal stranou, neboť pro posouzení důvodnosti žaloby je nadbytečná. Bude na žalovaném, aby se touto otázkou zabýval v odvolacím řízení.
43. Lze tedy shrnout, že správnímu orgánu prvního stupně bylo doručeno odvolání žalobce, o kterém dosud nebylo rozhodnuto, ačkoliv prvostupňovému orgánu již uběhla třicetidenní lhůta k postoupení spisu a žalovanému uběhla návazná třicetidenní lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání.
44. Krajský soud uzavírá, že žaloba je důvodná, neboť žalovaný je ohledně odvolání žalobce nečinný. Soud proto postupem dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost o podaném odvolání rozhodnout, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
45. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení na straně úspěšného žalobce byly zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za žalobní návrh, odměna advokáta a jeho režijní výlohy (§ 35 odst. 2 s. ř. s.). Odměnu advokáta tvoří dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání žaloby) po 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, dále jen „advokátní tarif“], dvě paušální částky náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 6 800 Kč a zvýšení odměny a hotových výdajů o daň z přidané hodnoty v zákonné výši 21%, tj. 1 428 Kč, neboť soudu je z úřední činnosti a z veřejně dostupných zdrojů známo, že advokát je plátcem této daně (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud proto výrokem II. tohoto rozsudku zavázal žalovaného povinností žalobce tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 10 228 Kč uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.), a to ve lhůtě deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. srpna 2024

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu